

[Socialministeren]

den studerende ikke har ønsket at optage lån, vil derfor sædvanligvis bevirke, at der ikke kan ydes hjælp efter denne bestemmelse. Hvis den studerende ikke på ansøgningstidspunktet har mulighed for at optage lån og eventuelt ikke tidligere har haft disse udgifter, kan det ikke udelukkes, at der kan ydes hjælp, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Efter bistandslovens § 58 om hjælpemidler kan der under visse betingelser ydes hjælp til medicin. Dette gælder, når ansøgeren på grund af en varig eller flere varige lidelser har et vedvarende forbrug af lægeordineret, tilskudsberettiget medicin og egenudgiften overstiger 300 kr. pr. måned. Denne medicinhjælp er ikke afhængig af ansøgerens økonomiske forhold.

Spm. nr. S 610

Til *arbejdsministeren* (19/3 93) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Kan det være rigtigt, at 40 danske chauffører ansat i et dansk firma med adresse i Hasselager, som har forbindelse med et holdingselskab i Holland, så lastvognene kan køre på hollandske nummerplader, ikke kan få dækket feriepengekrav gennem Lønmodtagernes Garantifond efter lukning af firmaet?«

Begrundelse

Lønmodtagernes Garantifond dækker normalt bl.a. feriepengekrav fra lønmodtagere, der har været så uheldige at være ansat i et firma, der er lukket ved konkurs og lign.

40 danske chauffører har imidlertid ikke kunnet få deres feriepenge af Lønmodtagernes Garantifond, formentlig fordi de kørte firmaets lastvogne med hollandske nummerplader. Det forekommer ubegribeligt, eftersom de har fået udbetalt løn her i landet fra firmaet i Hasselager og chaufførerne naturligvis er trukket i skat her i landet.

Svar (26/3 93):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Lønmodtagernes Garantifond, som har oplyst følgende:

»Efter LG-lovens § 2 omfatter løngarantien krav, der er omfattet af lønprivilegiet i kon-

kurslovens § 95 m.v. Dette indebærer, at LG også kan dække de krav på feriepenge, der med rette kan gøres gældende mod en dansk arbejdsgivers konkursbo. Bestrides kravet af arbejdsgiveren eller hans bo, eller finder fonden, at kravet er utilstrækkeligt dokumenteret, kan fonden henvise lønmodtageren til at søge kravet fastslået ved domstolene.

LG-loven omfatter som hovedregel kun krav på løn m.v. for arbejde udført for en arbejdsgiver med hjemsted i Danmark. Der er dog også i nogle tilfælde ydet dækning til lønmodtagere, der har udført arbejde her i landet for en udenlandsk arbejdsgiver.

Derimod er arbejde, der er udført i udlandet for udenlandske arbejdsgivere, ikke omfattet af den danske løngarantiordning. Inden for EF-området er der imidlertid i henhold til direktiv nr. 987 af 20. oktober 1980 oprettet løngarantiordninger til beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgivernes insolvens, således at der i disse lande på lignende måde som med Lønmodtagernes Garantifond er mulighed for, at ansatte kan få dækket skyldige lønkrav ved arbejdsgiverens konkurs.

LG er bekendt med en sag, der kunne være baggrunden for spørgsmålet. I det pågældende tilfælde har 38 chauffører via Specialarbejderforbundet i Danmark (SiD) rejst et krav på feriedagpenge imod et dansk speditionsselskab og flere andre tilknyttede selskaber, der er under konkursbehandling ved skifteretten i Århus og skifteretten i Vejle. Ejerne af den væsentligste del af kapitalen i selskaberne er et dansk ægtepar, der siden 1985 har været bosat i Italien, og som i 1990 har søgt om statsborgerskab dér.

Konkursboet har afvist kravene bl.a. under henvisning til, at de pågældende chauffører har været ansat i et vognmandsselskab hjemmehørende i Holland, at lønafregninger og lønudbetalinger er sket fra det hollandske selskab, og at det hollandske vognmandsselskab, der foruden de danske medarbejdere også har haft ansat hollandske chauffører og kontorpersonale i Holland, behandles ved en hollandsk skifteret. Arbejdet har bestået i langturskørsel i Europa i lastvogne tilhørende den hollandske arbejdsgiver, indregistrerede i Holland og med hollandske kørselstilladelser og hollandsk kontroludstyr m.v.